

In memoriam Lékó István

(1909—1976)

Sokgyermekes parasztszaládban született Jászfákóhalmán. Ő is élte a hasonló emberekre jellemző nehéz életet, de nem elégítette ki csupán a mezőgazdasági munka, amellyel mindig barkácsolt, ezermesterkedett. Ismerte a paraszti munkaeszközöket, szórakozásból kezdte elkészíteni ezek kicsinyített mását. Kis műhelyében kézzel faragta ki azokat a faidomokat, amelyekből kocsikerekek, löcsők készültek, keze alatt formálódott az értéktelen fémhulladék ráffá, díszítőelemmé. Hosszú, lelkes munka eredményeként készült el a parasztszekér, a lovaskocsi, a homokfutó, a borona és más eszköz. Néhány évvel ezelőtt betegsége mozdulatlanná tette jobb kezét de néhány hónap elteltével éppen a makettek készítése jelentette számára ismét a gyógyí-

tó mozgást. Ezek az eszközök többek voltak dísz tárgyaknál, a legkisebb elemek nevét is ismerte, minden a helyére került ugyanúgy, mint hajdan az igazi tárgyakon.

Munkájára felfigyelt Tóth János, a Jász Múzeum igazgatója is, aki többet megvásárolt a Lékó István által készített makettekéből. A jászberényi múzeum centenáriumi kiállítása éppen az elmúlt években készült, így lehetőség volt rá, hogy ezeket a tárgyakat ott elhelyezzék.

Lékó István csendesen hunyt el, úgy ahogyan élt. Emlékét az általa készített és a jászberényi Jász Múzeum kiállításán látható mezőgazdasági makettek őrzik.

Fodor István